

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Canonicorum Regularium Ordinis S. Augustini Origines ac
Progressus, Per Italiam, Hispaniam, Galliam, Germaniam,
Belgium, aliasque orbis Christiani prouincias**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Ad Pivm Lectorem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11321

A D P I V M
LECTOREM.

PRIVSQVAM de *Canonicorum regularium ordinis S. Augustini Abbatibus, quæ veluti maiorum sunt gentium monasteria, de quibus eorundem Prioratibus, quæ minorum quasi gentium cœnobîa nuncupare liceat, speciatim agere incipiã, libet pauca quadam de eorundem nomine antiquitate, de quibus instituta per S. Augustinum in Africa, & alios alibi reformatione præfari.*

Canonicorum regularium, at quibus in communi viventium institutum ab ipsis haud dubie Apostolis sumpsit exordium: cuius quidem primus Reformator S. Augustinus Hipponensis ex Africa Episcopus extitit, scriptam Regulam, quam successu temporum plurimæ familia seu congregationes sacre sunt amplexæ. Initium autem fecit Augustinus à Clero suo Hipponensi: ut ex Possidio liquet.

Magistri sui exemplum egregie emulati sunt discipuli, Fulgentius Ruspensis in Africa Episcopus, Prosper Aquitanus,

(i) 4 Regij

P R A E F A T I O

*Regij in Flaminia Episcopus, & Gelasius
Pontifex Romanus.*

De ipso Gelasio sic legitur in Officio proprio Canoniorum Lateranensium, à Pio Quinto Papa approbato: Inualefcente post obitum beatissimi patris nostri Augustini, sub Genserico VVandalorum Rege, Arrianę sectę perfidia, cùm is vniuersam iam Africam suo subiugasset imperio, post cruentam nimis clericorum ac Catholicorũ stragem plurimi diui patris Augustini discipuli & alumni, per varias propagati Ecclesias (inter quos Gelasius pater Valerio natus) diuina reuelatione primũ Neapolim, & Romam deinde peruenerũt. Qui omnes perbenignè à Leone primo Papa excepti atque in Ecclesia Lateranensi collocati, Canonicum ibi ordinẽ, iuxta diui patris nostri Augustini regulam, & saluberrima instituta, instaurare cœperunt. Vbi diutissimè postea floruerunt, & per octingentos annos ibidem perstiterũt, plurimique ex ipsis ad summum Pontificatum, aliosque inferiores Episcopatus, ob præclara eorum merita, sunt assum.

AD LECTOREM.

assumpti. Licet eiekti postea, denuò restituti, adhuc eiekti, nomen tamen & titulum, & omnia illi Ecclesiæ concessa priuilegia, A postolica concessione retinent. Gelasius itaque cùm quã plurimos ibi annos mira sanctitatis ac eruditionis opinione vitã egisset, mortuo Felice Tertio ad summum Pontificatus apicem est electus. Qui Pontifex factus, clerum quàm maximè amauit & auxit, ordinemque præcipuè ipsum Lateranens. locis & priuilegijs ampliauit atque decorauit.

Vt Gelasius, sic & Alexander II. Papa, Lucensis antea Episcopus, ordinem Canonicorum regularium fouit ac restituit Romæ, Luca, & alibi in Italia: teste Onuphrio in Chronico, ad annum 1062.

In Gallia Iuo, primùm Bellouacensis Ecclesiæ S. Quintini Præpositus, postea Carnotensis Episcopus (alius à S. Iuone, pauperũ Aduocato) idem præstitit. Quem postea secuti sunt Hugo & Richardus Victorini, Parisienses Theologi.

Floruit deinde Petrus Damiani, Cardinalis & Episcopus Ostiensis: qui titulis omnibus abdicatis, Rauennam redijt ad regu-

PRÆFATIO

*regulare Canoniorum S. Mariae in portis
monasterium : ubi insignem scripsit Re-
gulam de communi vita Clericorum à
Paschali Secundo Papa confirmatam.*

*Caterum displicet Ludouico Viui in
notis ad librum tertium Augustini de ci-
uitate Dei cap. 15. alijsq; nonnullis, quod
hi Canonici vocentur Regulares, cum id
aliud sonare non videatur, quàm bis Re-
gularem. Sed an illis etiam non displicet,
quod in Euangelio legitur, Abba, pater*

*Marc. 14. omnia tibi possibilis sunt; transfer ca-
licem hunc à me: aut quod Apostolus a-
liquoties dicit, nos accepisse spiritum ado-
Rom 8. ptionis filiorum, in quo clamamus, Abba
pater? Quamquam sciam hæc sacra loca
ita tractari posse, ut in verbis Christi sit
Gal. 4. geminatio, Apostolus verò significet ab
Hebraeis clamari Abba; à Grecis, Pater:
Pulchrè S. Benedictus. Abbas, qui præf-
se dignus est monasterio, semper me-
minisse debet quod dicitur; & nomen
maioris factis implere, Christi enim
vices agere in monasterio creditur,
quando ipsius vocatur prænomine;
dicente Apostolo, accepistis spiritum
adoptionis filiorum Dei, in quo cla-
mamus;*

AD LECTOREM.

namus, Abba pater. Sicut igitur inter Abbates, ij qui ceteris Abbatibus praesunt, peculiariter dicuntur Patres Abbates, ita inter Canonicos nonnulli, ad distinctionem Canoniorum secularium, dicuntur Canonici regulares, qui videlicet se arctius ceteris Canonicas regulas observare velle voverunt. Et non est mirum, inter Ecclesiasticos hanc locutionem inualuisse, eò quod in antiquis Concilijs aliud sit regulariter, aliud canonicè vivere. In Concilio enim Moguntino legitur: Si monachi fieri voluerint, regulariter vivant. Sin autem, canonicè vivant omninò. Non quasi Canonici nullam habeant regulam, sed quia monasticam non habeant, quae, Ecclesiasticam phrasi, per antonomasiam, solet Regula dici. Scio hac Ciceroniana non esse, sed Christianos ignorare non oportet, indulgendum non nihil esse stilo Ecclesiasticae simplicitatis. Vnde pulchrè scribit August. in lib. de catechizandis rudibus. De scolis vfitatissimis Grammaticorum Oratorumq; venientes sedulo monedi sunt, vt humilitate induti Christiana, discant non contemnere, quos cognoverunt morum vitia, quam verborum

am.

PRAEFAT. AD LECT.

amplius deuitare, & cordi casto linguam
 exercitatum, nec cōferre audeant. His
 maximè vtile est nosse, ita esse præpo-
 nendas verbis sentētiās, vt præponitur
 animus corpori. Ex quo fit, vt ita mal-
 le debeant veriores, quàm disertiores,
 audire sermones: sicut malle debent
 prudētiores, quā formosiores habere
 amicos. Nouerint etiam nō esse vocē
 ad aurem Dei, nisi animi affectum. Ita
 enim nō irridebūt, si aliquos antistites
 & ministros Ecclesiæ fortè animad-
 uerterūt, vel cum barbarismis & solec-
 ismis, Deū inuocare, vel eadē verba,
 quæ pronunciant, nō intelligere, per-
 turbateq; distinguere, piè toleranda
 sunt ab eis. *Hactenus Augustinus. Ideo q̄s
 magis tolerāda sunt quæ in vsitatissimam
 & inueteratam loquēdi phrasim sunt re-
 cepta. Nam quod Canonici Regulares di-
 cantur, passim id etiam in corpore Iuris
 Canonici, & in litteris Apostolicis, & in
 Concilijs posteriorum temporum obuium
 est: vt nō sine irreuerentia hæc à quibus-
 dam litterionibus reprehendantur. Sic
 ferè Molanus lib. 1. de Canonicis, cap. 24.*

CANO.